

Krajský soud v Hradci Králové

správa soudu

Československé armády 218, 502 08 Hradec Králové

tel.: 498 016 111, fax: 495 514 021, e-mail: sekretariat@ksoud.hrk.justice.cz, IDDS: ep7abae

NAŠE ZNAČKA: Si 793/2021

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 17. srpna 2021

ROZHODNUTÍ

o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl JUDr. Vladimírem Lanžhotským, Ph.D., předsedou Krajského soudu v Hradci Králové, ve věci

žadatele: [REDAKCE]

o žádosti o poskytnutí informací

takto:

Dle § 2 odst. 4 ve spojení s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“ nebo „InfZ“), se **žádost** žadatele o poskytnutí informací, doručená soudu dne 2. 8. 2021, **odmítá**.

Odůvodnění:

Krajskému soudu v Hradci Králové (dále též „povinný subjekt“ nebo „krajský soud“) byla dne 2. 8. 2021 doručena žádost podle informačního zákona, jíž žadatel požádal o sdělení *jména a příjmení osoby zachycené na Facebookovém audio-video záznamu* (přiložen odkaz na záznam na internetových stránkách Facebook), *jeho pracovní zařazení/funkce na KS v HK, jaký konkrétní úkol/pracovní povinnosti v té době* (dne 2. 8. 2021 při návštěvě veřejných prostor Krajského soudu v Hradci Králové panem H [REDAKCE] a panem J [REDAKCE] S [REDAKCE] ze zpravodajství KTV) *v prostorách soudu v HK plnil*.

Podle § 2 odst. 1 InfZ jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. Z tohoto vyplývá, že poskytování informací se musí týkat působnosti povinného subjektu. Žadatel ve své žádosti fakticky požaduje analýzu *Facebookového audio-video záznamu* neznámého autora, neznámého formátu, který je dostupný na platformě sdílející nezabezpečená videa, vše dostupné pouze přihlášeným uživatelům se založeným personalizovaným účtem. Virtuálně navštěvovat takové platformy (sociální sítě, veřejné komunikační sítě jako Facebook, Youtube, Instagram) je zakázáno z důvodu možného ohrožení počítačové sítě a informačních systémů škodlivým kódem, neoprávněným vniknutím do vnitřní počítačové sítě soudu a možným únikem dat (blíže viz zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické

bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Zároveň přístup k sociálním sítím upravuje Instrukce Ministerstva spravedlnosti MSP-53/2015-OI-SP a související bezpečnostní politika č. 9 Politika bezpečného chování uživatelů, která omezuje přístup na takové zdroje internetu. Dále je přístup na takové platformy zakázán podle § 8 odst. 2 Instrukce předsedy Krajského soudu v Hradci Králové č.j. Spr 720/2021 ze dne 15. 2. 2021, kterou se vydává provozní řád počítačové sítě. S ohledem na výše uvedené se proto nelze v rámci pracovní činnosti soudu jako povinného seznámit s obsahem odkazu, který byl žadatelem v žádosti uveden. Z tohoto důvodu jsou žadatelem poptávané informace na základě předmětné žádosti o informace nezjistitelné.

Podle § 2 odst. 4 InfZ se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Neslouží tedy v souladu se záměrem zákona k analýze záznamu (například audio-video záznamu) pořízeného třetí osobou, nadto nepředloženého. Dle právního komentáře JUDr. RNDr. J. [REDAKCE], Ph.D., k informačnímu zákonu judikatura konstatovala, že poskytováním informací je především poskytování jejich obsahu. Pokud určitý obsah nebyl zaznamenán na nosiči, pak nutně takový „zaznamenaný obsah“ nebo jeho část nelze poskytnout. Jedná se o tzv. neexistující informaci, kterou judikatura chápe jako tzv. faktický důvod odmítnutí žádosti. Vymezení neexistující informace jako faktického důvodu odmítnutí žádosti odpovídá tomu, že povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových informací (§ 2 odst. 4 InfZ). Účelem § 2 odst. 4 InfZ je bránit povinné subjekty před tím, aby byly na základě žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím povinny zaujímat stanoviska v blíže specifikované věci, provádět právní výklady, vytvářet či obstarávat nové informace (právní či věcné expertizy apod.), jimiž nedisponují a nejsou povinny disponovat. Záznam místně a časově blíže nespecifikované návštěvy (kromě data 2. 8. 2021) veřejných prostor Krajského soudu v Hradci Králové panem H. [REDAKCE] a panem S. [REDAKCE] nebyl pořizován, zákon pořizování takového záznamu neukládá. Jedná se tak o neexistující informaci, kterou z logiky věci nelze žadateli poskytnout.

Podle § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Z výše uvedených důvodů proto povinný subjekt žádost o informaci v souladu s § 2 odst. 4 a § 15 odst. 1 InfZ odmítl.

V obecné rovině v rámci zákonné limitace možností poskytování informací dále povinný subjekt upozorňuje na obsah § 8a InfZ, dle kterého informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle čl. 4 bod 1) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení GDPR“), se pro účely tohoto nařízení osobními údaji rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Podle § 3 zák. č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, se subjektem údajů rozumí fyzická osoba, k níž se osobní údaje vztahují, dle čl. 4 bod 1) nařízení GDPR se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení

nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení. Dle čl. 6 nařízení GDPR je zpracování zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z podmínek stanovených v citovaném ustanovení.

Sdělení jména a příjmení v případě fyzické osoby, pokud by se nejednalo o osobu pověřenou výkonem státní správy, představuje osobní údaj. Jelikož jsou právo na informace i právo na ochranu soukromí a osobních údajů rovnocennými ústavně zakotvenými právy, je nezbytné, aby povinný subjekt v každém jednotlivém případě zkoumal, které z těchto práv je třeba v daném případě upřednostnit.

V každé jednotlivé věci, dle okolností konkrétního případu, musí povinný subjekt zkoumat, zda není naplněna podmínka nezbytnosti omezení základního práva žadatele na informaci. Vždy je nutno jednoznačně zjistit nezbytnost a konkrétní důvod vedoucí k omezení práva na informaci, které je mj. limitováno nezbytnými opatřeními k ochraně práv a svobod druhých. Při poskytování informací v režimu informačního zákona platí veškerá omezení stanovená tímto zákonem (ochrana osobnosti a osobních údajů, ochrana obchodního tajemství apod.). V této souvislosti lze poukázat na judikaturu Ústavního soudu (srovnej nálezy Ústavního soudu Pl. ÚS 2/10, či podobně nálezy sp. zn. IV. ÚS 154/97), dle níž „při střetu základního politického práva na informace a jejich šíření s právem na ochranu osobnosti a soukromého života, tedy základních práv, které stojí na stejné úrovni, bude vždy věcí nezávislých soudů, aby s přihlédnutím k okolnostem každého jednotlivého případu pečlivě zvážily, zda jednomu právu nebyla bezdůvodně dána přednost před právem druhým.“

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné se odvolat do patnácti dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Krajského soudu v Hradci Králové a rozhoduje o něm Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

JUDr. Vladimír Lanžhotský, Ph.D., v. r.
předseda krajského soudu

Za správnost vyhotovení: Iva Matušková